ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

ΑΠΟΦΑΣΗ (ΕΕ) 2020/613 ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 7ης Φεβρουαρίου 2020

σχετικά με το μέτρο SA.17653 — C36/2007 (πρώην NN 25/2007) που εφαρμόστηκε από τη Γερμανία υπέρ της Deutsche Post AG

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό (2020) 593]

(Το κείμενο στη γερμανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

Η ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 108 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

Έχοντας υπόψη τη συμφωνία για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, και ιδίως το άρθρο 62 παράγραφος 1 στοιχείο α),

Αφού κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις ([1]), και έχοντας υπόψη τις παρατηρήσεις αυτές,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

1. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

1.1. Σχετική σύνοψη των διαδικασιών για τις κρατικές ενισχύσεις

1.1.1. *Απόφαση κίνησης της διαδικασίας*

(1) Το 1994, η εταιρεία United Parcel Service («UPS») υπέβαλε καταγγελία στην οποία ισχυριζόταν ότι στην Deutsche Bundespost POSTDIENST («POSTDIENST») είχαν χορηγηθεί ενισχύσεις παρανόμως.

(2) Η Επιτροπή κίνησε επίσημη διαδικασία έρευνας στις 23 Οκτωβρίου 1999 («απόφαση κίνησης της διαδικασίας») όσον αφορά διάφορα κρατικά μέτρα: αποζημιώσεις που χορηγούνται για την υποχρέωση παροχής καθολικής υπηρεσίας, κρατική εγγύηση και επιδοτήσεις συντάξεων για την περίοδο 1995-1999.

(3) Η απόφαση κίνησης της διαδικασίας δημοσιεύθηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([2]). Η Επιτροπή κάλεσε τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.

(4) Η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στις 16 Οκτωβρίου 1999.

(5) Μετά τη δημοσίευση της απόφασης του 1999 περί κινήσεως της διαδικασίας, η Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από 14 μετέχοντες, τις οποίες κοινοποίησε με το από 15 Δεκεμβρίου 1999 έγγραφό της στη γερμανική κυβέρνηση προκειμένου να της δώσει την ευκαιρία να τοποθετηθεί επ' αυτών.

(6) Η Γερμανία απάντησε με έγγραφο της 1ης Φεβρουαρίου 2000, το οποίο καταχωρίστηκε κατά την παραλαβή του στις 2 Φεβρουαρίου 2000.

([1]) ΕΕ C 306 της 23.10.1999, σ. 25.
([2]) ΕΕ C 306 της 23.10.1999, σ. 25.

1.1.2. *Απόφαση του 2002*

(7) Την 19η Ιουνίου 2002 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2002/753/ΕΚ ([3]) («απόφαση του 2002») με την οποία διαπίστωσε ότι οι τιμές της POSTDIENST και της διαδόχου της Deutsche Post AG («DPAG», ενώ οι POSTDIENST και DPAG θα αναφέρονται από κοινού ως «Deutsche Post») για υπηρεσίες μεταφοράς δεμάτων από πόρτα σε πόρτα ήταν χαμηλότερες από το πρόσθετο ειδικό κόστος και ότι η εν λόγω επιθετική πολιτική τιμών δεν αποτελούσε μέρος της εντολής που είχε ανατεθεί στην Deutsche Post για την παροχή δημόσιας υπηρεσίας.

(8) Η Επιτροπή θεώρησε ότι οι ζημίες ύψους 572 εκατ. EUR που προκλήθηκαν χρηματοδοτήθηκαν τελικά, κατά παράβαση των άρθρων 106 και 107 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), από κρατικούς πόρους οι οποίοι χορηγήθηκαν στην Deutsche Post με διάφορους τρόπους, όπως για παράδειγμα υπό τη μορφή χρηματοοικονομικών αντισταθμίσεων από την αδελφή εταιρεία Deutsche Bundespost TELEKOM (στο εξής «TELEKOM»), κρατικών εγγυήσεων για δάνεια και κρατικών ενισχύσεων για τη χρηματοδότηση των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων).

(9) Ανταποκρινόμενη στην απόφαση του 2002, η Γερμανία ζήτησε από την DPAG την επιστροφή της ασυμβίβαστης προς την εσωτερική αγορά κρατικής ενισχύσεως ύψους 572 εκατ. EUR. Η Deutsche Post προσέφυγε κατά της απόφασης ενώπιον των δικαστηρίων της ΕΕ.

1.1.3. *Άλλες καταγγελίες που υποβλήθηκαν μετά την έκδοση της απόφασης του 2002*

(10) Στις 13 Μαΐου 2004, η UPS υπέβαλε νέα καταγγελία ισχυριζόμενη ότι η Deutsche Post είχε λάβει παράνομες ενισχύσεις μετά την έκδοση της αρνητικής απόφασης του 2002. Όπως υποστήριξε η UPS, στην αρνητική απόφαση του 2002 δεν είχαν εξετασθεί όλα τα μέτρα που είχε καταγγείλει το 1994, τα δε οικονομικά οφέλη που είχαν χορηγηθεί στην Deutsche Post υπερέβαιναν σαφώς την ασυμβίβαστη προς τις περί κρατικών ενισχύσεων διατάξεις ενίσχυση των 572 εκατ. EUR. Επιπροσθέτως, κατά τη UPS, η Deutsche Post είχε χρησιμοποιήσει τους κρατικούς πόρους για να επεκτείνει τη δραστηριότητά της στον τομέα της μεταφοράς δεμάτων εξαγοράζοντας, για παράδειγμα, άλλες επιχειρήσεις, καθώς και για να πωλεί στις θυγατρικές της εταιρείες Postbank AG (στο εξής «POSTBANK») και Deutsche Post Euro Express GmbH & Co OHG, εκ των οποίων η πρώτη δραστηριοποιείτο στον τομέα των τραπεζικών υπηρεσιών και η δεύτερη στην παροχή υπηρεσιών μεταφοράς δεμάτων σε εταιρικούς πελάτες υπό το σήμα DHL, υπηρεσίες σε τιμές υπερβολικά χαμηλές.

(11) Την 9η Νοεμβρίου 2004 και την 1η Απριλίου 2005 η Επιτροπή απέστειλε έγγραφα με τα οποία ζητούσε πληροφορίες. Η Γερμανία απάντησε στις 2 Δεκεμβρίου 2004 και στις 3 Ιουνίου 2005 αντίστοιχα.

(12) Στις 16 Ιουλίου 2004 υποβλήθηκε καταγγελία από την εταιρεία TNT Post AG & Co KG («TNT») η οποία επίσης υποστήριζε ότι η Deutsche Post είχε πωλήσει υπηρεσίες προς την POSTBANK σε υπερβολικά χαμηλές τιμές. Κατά την TNT, η POSTBANK είχε πληρώσει μόνο το μεταβλητό κόστος των υπηρεσιών που της παρασχέθηκαν, ενώ τα κοινά πάγια έξοδα για το δίκτυο πωλήσεων είχαν χρηματοδοτηθεί από έσοδα από το μονοπώλιό της στον τομέα των αντικειμένων αλληλογραφίας.

(13) Στις 11 Νοεμβρίου 2004 και στις 25 Απριλίου 2005, η Επιτροπή απέστειλε έγγραφα με τα οποία ζητούσε πληροφορίες. Η Γερμανία απάντησε στις 17 Δεκεμβρίου 2004 και στις 23 Ιουνίου 2005 αντίστοιχα.

1.1.4. *Απόφαση του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας*

(14) Ύστερα από την υποβολή και άλλων καταγγελιών στην Επιτροπή, αυτή γνωστοποίησε στην Γερμανία με έγγραφο της 12ης Σεπτεμβρίου 2007 ([4]) ότι θα επέκτεινε το πεδίο της διαδικασίας που είχε κινηθεί το 1999 («απόφαση του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας του 2007»).

(15) Με την απόφαση του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας επιδιώχθηκε η ένταξη στη διαδικασία όλων των νέων στοιχείων που είχαν προκύψει και ο ενδελεχής έλεγχος όλων των στρεβλώσεων του ανταγωνισμού οι οποίες πιθανώς οφείλονταν στα κρατικά μέτρα που είχαν ληφθεί υπέρ της Deutsche Post.

(16) Η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί της απόφασης του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας στις 14 Δεκεμβρίου 2007, η δε Deutsche Post προσέβαλε την απόφαση με αίτηση ακυρώσεως ([5]). Οι UPS και TNT υπέβαλαν τις παρατηρήσεις τους στις 16 Νοεμβρίου 2007. Με έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 2007 η Γερμανία ζήτησε παράταση της προθεσμίας και στις 12 Μαρτίου 2008 υπέβαλε υπόμνημα επί των παρατηρήσεων των UPS και TNT.

([3]) Απόφαση της Επιτροπής 2002/753/ΕΚ, της 19ης Ιουνίου 2002, για την κρατική ενίσχυση της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας στα γερμανικά ταχυδρομεία Deutsche Post AG (ΕΕ L 247 της 14.9.2002, σ. 27).

([4]) ΕΕ C 245 της 19.10.2007, σ. 21.

([5]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.

1.1.5. *Αίτημα παροχής πληροφοριών της 17ης Ιουλίου 2008*

(17) Στις 17 Ιουλίου 2008 η Επιτροπή απηύθυνε προς την Γερμανία αίτημα παροχής πληροφοριών, το οποίο είχε ως αντικείμενο όλα τα προς εξέταση κρατικά μέτρα και συμπεριλάμβανε ερωτηματολόγιο σχετικά με τα έσοδα και τις δαπάνες της Deutsche Post κατά το διάστημα 1989-2007. Η Γερμανία ζήτησε στις 5 Αυγούστου 2008 την παράταση της προθεσμίας για αόριστο χρόνο διότι, όπως επικαλέστηκε, έπρεπε πρώτα να ελέγξει τη διαθεσιμότητα ορισμένων στοιχείων πριν αποστείλει απάντηση.

(18) Στις 12 Αυγούστου 2008 η Επιτροπή εξήγησε τους λόγους για τους οποίους ήταν απαραίτητος ο έλεγχος των δαπανών και εσόδων της Deutsche Post της περιόδου 1989-2007 εμμένοντας στην απαίτησή της για διαβίβαση των στοιχείων που είχε ζητήσει.

(19) Με δήλωση της 14ης Αυγούστου 2008 η Γερμανία ισχυρίστηκε εκ νέου ότι δεν συνέτρεχε λόγος για έλεγχο των κερδών και ζημιών της Deutsche Post που αφορούσαν την περίοδο μετά το 1994. Στις 22 Αυγούστου 2008, η Επιτροπή δήλωσε ότι σε περίπτωση που η Γερμανία δεν διαβίβαζε τα στοιχεία, επιφυλασσόταν να διατάξει την παροχή των πληροφοριών κατά το άρθρο 10 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου ([6]).

(20) Στις 2 Οκτωβρίου 2008, η Γερμανία διαβίβασε τα συμπεράσματα νέας νομικής γνωμοδότησης προκειμένου να ενισχύσει την άποψή της ότι δεν ήταν αναγκαία η ανάλυση των λογιστικών στοιχείων για το διάστημα μετά το 1994 και ότι η περίοδος 1990-1994 αποτελούσε εύλογη περίοδο εξετάσεως.

(21) Στις 28 Οκτωβρίου 2008, η Γερμανία διαβίβασε πληροφορίες σχετικά με τις κρατικές εγγυήσεις και την επιδότηση των συντάξεων.

1.1.6. *Διαταγή παροχής πληροφοριών της 30ής Οκτωβρίου 2008*

(22) Η Επιτροπή απέρριψε τα επιχειρήματα της Γερμανίας και ενέμεινε στην άποψή της ότι για την πλήρη εκτίμηση των επιπτώσεων των χορηγηθεισών ενισχύσεων στον ανταγωνισμό ήταν αναγκαία η ανάλυση των στοιχείων της περιόδου έως το 2007. Σε συνέχεια των δύο εγγράφων υπομνήσεων της 12ης Αυγούστου 2008 και της 22ας Αυγούστου 2008, η Επιτροπή εξέδωσε στις 30 Οκτωβρίου 2008 διαταγή παροχής πληροφοριών με την οποία διατασσόταν πλέον και τυπικώς η Γερμανία να προσκομίσει όλα τα απαραίτητα λογιστικά στοιχεία για το σύνολο της περιόδου 1989-2007.

(23) Η Γερμανία και η Deutsche Post αμφισβήτησαν την εγκυρότητα της διαταγής παροχής πληροφοριών ([7]).

(24) Στις 27 Νοεμβρίου 2008, η Γερμανία υπέβαλε τα αιτούμενα λογιστικά στοιχεία για την περίοδο 1989-1994. Στις 5 και 16 Δεκεμβρίου 2008, η Γερμανία επικαιροποίησε τα λογιστικά στοιχεία που είχε διαβιβάσει στις 27 Νοεμβρίου 2008.

1.1.7. *Διαβίβαση λογιστικών στοιχείων για την περίοδο 1989-2007*

(25) Κατόπιν συναντήσεως που έλαβε χώρα στις 6 Φεβρουαρίου 2009 μεταξύ του αρμόδιου Γερμανού υφυπουργού, του προέδρου του διοικητικού συμβουλίου της DPAG και του αρμόδιου για θέματα ανταγωνισμού Επιτρόπου, η Γερμανία και η Deutsche Post δήλωσαν ότι συμφωνούν να υποβάλουν λογιστικά στοιχεία για την περίοδο μετά το 1994.

(26) Στις 3 Μαρτίου 2009, η Γερμανία διαβίβασε ένα πρώτο μέρος των λογιστικών στοιχείων για το σύνολο της υπό εξέταση περιόδου 1989-2007.

(27) Συναντήσεις μεταξύ της Deutsche Post και των υπηρεσιών της Επιτροπής έλαβαν χώρα στις 3 Μαρτίου 2009 στις Βρυξέλλες και στη συνέχεια στις 12 Μαρτίου 2009, στις 2 Απριλίου 2009, στις 28 Μαΐου 2009, στις 23 Ιουνίου 2009 και στις 18 Σεπτεμβρίου 2009 στη Βόννη. Η Γερμανία διαβίβασε πρόσθετες πληροφορίες της Deutsche Post στις 26 Μαρτίου 2009, στις 7 Μαΐου 2009 και στις 22 Ιουνίου 2009.

(28) Σε συνέχεια των ως άνω συναντήσεων και δύο σειρών ερωτημάτων που απηύθυναν οι υπηρεσίες της Επιτροπής προς την Deutsche Post στις 4 Ιουνίου 2009 και στις 30 Ιουλίου 2009, η Γερμανία διαβίβασε στις 9 Ιουλίου 2009, στις 31 Ιουλίου 2009, στις 17 Αυγούστου 2009, στις 8 Σεπτεμβρίου 2009, στις 10 Σεπτεμβρίου 2009 και στις 15 Οκτωβρίου 2009 επικαιροποιημένα λογιστικά στοιχεία και περαιτέρω διευκρινίσεις.

([6]) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, περί λεπτομερών κανόνων για την εφαρμογή του άρθρου 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).

([7]) Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2010, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-570/08, ECLI:EU:T:2010:31· διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2010, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-571/08, ECLI:EU:T:2010:312· απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, C-463/10 P και C-475/10 P, ECLI:EU:C:2011:656· διάταξη του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 10ης Μαΐου 2012, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-571/08 RENV, ECLI:EU:T:2012:228· και απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 12ης Νοεμβρίου 2013, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-570/08 RENV, ECLI:EU:T:2013:589.

(29) Την 16 και την 24η Σεπτεμβρίου 2009 οι υπηρεσίες της Επιτροπής διαβίβασαν πρόσθετα ερωτήματα, τα οποία απαντήθηκαν από τη Γερμανία στις 14 Οκτωβρίου 2009.

1.1.8. *Απόφαση του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας*

(30) Με έγγραφο της 10ης Μαΐου 2011 ([8]) η Επιτροπή γνωστοποίησε στη Γερμανία την απόφασή της να επεκτείνει δυνάμει του άρθρου 108 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ την κινηθείσα το 1999 και ήδη επεκταθείσα το 2007 διαδικασία προκειμένου να ελέγξει διεξοδικά την επιδότηση συντάξεων που χορηγήθηκε στην Deutsche Post από το 1995 και μετά («απόφαση του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας»).

(31) Η Γερμανία, αφού ζήτησε στις 23 Μαΐου 2011 την παράταση της προθεσμίας, διαβίβασε στις 29 Ιουλίου 2011 τις παρατηρήσεις της.

(32) Στις 4 Οκτωβρίου 2011, η UPS υπέβαλε τις παρατηρήσεις της. Κατόπιν απέστειλαν τις παρατηρήσεις τους η Free and Fair Post Initiative στις 5 Οκτωβρίου 2011 και η Bundesverband Internationaler Express und Kurierdienste («BIEK») στις 7 Οκτωβρίου 2011. Η διαβίβαση των παρατηρήσεων των μετεχόντων εκ μέρους της Επιτροπής έλαβε χώρα στις 13 Οκτωβρίου 2011.

(33) Στις 14 Νοεμβρίου 2011, η Γερμανία υπέβαλε τις παρατηρήσεις της επί των παρατηρήσεων των μετεχόντων.

(34) Στις 18 Νοεμβρίου 2011, η Επιτροπή διαβίβασε νέο αίτημα παροχής πληροφοριών, το οποίο αφορούσε σε συγκεκριμένες πτυχές της χρηματοδότησης των συντάξεων μετά το 2007. Η Γερμανία απάντησε εγγράφως στις 2 και στις 19 Ιανουαρίου 2012. Στις 16 Δεκεμβρίου 2011, η Επιτροπή διαβίβασε στη Γερμανία γνωμοδότηση της Charles River Associates για το ζήτημα της συγκριτικής αξιολόγησης του κέρδους ([9]), επί της οποίας η Γερμανία υπέβαλε παρατηρήσεις στις 16 Ιανουαρίου 2012.

1.1.9. *Απόφαση του 2012*

(35) Στις 25 Ιανουαρίου 2012, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2012/636/ΕΕ ([10]) («η απόφαση του 2012»).

(36) Στην εν λόγω απόφαση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα όσον αφορά την επιδότηση των συντάξεων ότι η εν λόγω επιδότηση αποτελεί παράνομη και ασυμβίβαστη κρατική ενίσχυση και διέταξε την ανάκτηση της ενίσχυσης για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως τον τερματισμό του συγκριτικού πλεονεκτήματος. Όσον αφορά την ενίσχυση για την περίοδο 1995-2002, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι ήταν αδύνατος ο ποσοτικός προσδιορισμός της ασυμβίβαστης ενίσχυσης. Συνεπώς, η Επιτροπή δεν διέταξε την ανάκτηση της ενίσχυσης για την περίοδο αυτή.

(37) Όσον αφορά τις κρατικές χρηματοοικονομικές ενισχύσεις, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι χορηγήθηκαν παρανόμως από τη Γερμανία κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, αλλά είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά. Όσον αφορά την κρατική εγγύηση, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αποτελεί υφιστάμενη ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post κατά την έννοια των άρθρων 107 παράγραφος 1 και 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

1.2. **Σύνοψη των σχετικών διαδικασιών ενώπιον του Δικαστηρίου**

1.2.1. *Ακύρωση της απόφασης του 2002*

(38) Σε απόφασή του που εξέδωσε το 2008 ([11]), το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ακύρωσε την αρνητική απόφαση του 2002 για τον λόγο ότι η Επιτροπή δεν είχε αναλύσει πλήρως όλα τα κόστη και κέρδη που προέκυψαν από την παροχή καθολικής υπηρεσίας προκειμένου να διαπιστώσει αν η Deutsche Post είχε λάβει υπερβάλλουσα ή ελλιπή αντιστάθμιση.

(39) Ακολούθως, η Γερμανία κατέβαλε στην Deutsche Post το ποσό των 572 εκατ. EUR, που αντιστοιχούσε στην προηγουμένως επιστραφείσα κρατική ενίσχυση, πλέον τόκων.

(40) Στις 2 Σεπτεμβρίου 2010, το Δικαστήριο απέρριψε την αίτηση αναιρέσεως που είχε ασκήσει η Επιτροπή κατά της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου ([12]).

([8]) ΕΕ C 263 της 7.9.2011, σ. 4.

([9]) Γνωμοδότηση της Charles River Associates (Μάρτιος 2011), «Estimating a reasonable profit margin for provision of letter services». Η συγκεκριμένη γνωμοδότηση προσκομίστηκε από το Βέλγιο στην υπόθεση κρατικής ενίσχυσης SA.14588 — Κρατική ενίσχυση υπέρ της bpost.

([10]) Απόφαση της Επιτροπής 2012/636/ΕΕ, της 25ης Ιανουαρίου 2012, σχετικά με την ενίσχυση C 36/07 (πρώην NN 25/07) που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Deutsche Post AG (ΕΕ L 289 της 19.10.2012, σ. 1).

([11]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2008, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-266/02, ECLI:EU:T:2008:235.

([12]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Deutsche Post, C-399/08 P, ECLI:EU:C:2010:481.

1.2.2. *Ακύρωση της απόφασης του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας*

(41) Η Deutsche Post προσέφυγε κατά της αποφάσεως του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας ισχυριζόμενη ότι λόγω της έκδοσης της αρνητικής αποφάσεως του 2002 υπήρχε δικαιολογημένη εμπιστοσύνη ως προς το ότι η Επιτροπή δεν θα επανεκκινούσε την έρευνά της.

(42) Στις 8 Δεκεμβρίου 2011, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή ως απαράδεκτη ([13]), με την αιτιολογία ότι η απόφαση του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας αφορούσε τα ίδια μέτρα με εκείνα που αποτέλεσαν το αντικείμενο της απόφασης κίνησης της διαδικασίας.

(43) Στις 24 Οκτωβρίου του 2013, το Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του 2011 του Γενικού Δικαστηρίου σχετικά με την απόφαση του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας ([14]), αναπέμποντας την υπόθεση ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

(44) Στις 18 Σεπτεμβρίου 2015 το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του 2007 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας ([15]). Δεν ασκήθηκε έφεση κατά της απόφασης.

1.2.3. *Μερική ακύρωση της απόφασης του 2012*

(45) Στις 14 Ιουλίου 2016, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε τα άρθρα 1 και 4 της απόφασης του 2012 ([16]), κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν είχε αποδείξει την ύπαρξη χορήγησης πλεονεκτήματος στην Deutsche Post. Δεν ασκήθηκε έφεση κατά της απόφασης.

(46) Δεν ασκήθηκε έφεση κατά του υπολοίπου της απόφασης του 2012.

1.2.4. *Ακύρωση της απόφασης του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας*

(47) Στις 10 Απριλίου το 2019, το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας ([17]), κρίνοντας ότι η Επιτροπή δεν αιτιολόγησε επαρκώς την έναρξη της επίσημης διαδικασίας (παραβίαση του άρθρου 296 της ΣΛΕΕ) σε σχέση με την ύπαρξη πλεονεκτήματος. Δεν ασκήθηκε έφεση κατά της απόφασης.

1.3. **Παρατηρήσεις που ελήφθησαν μετά την ακύρωση της απόφασης του 2012 και της απόφασης του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας**

(48) Μετά την ακύρωση της απόφασης του 2012 και της απόφασης του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας, η Επιτροπή έλαβε πρόσθετες παρατηρήσεις από την UPS με επιστολές της 24ης Μαΐου 2019 και της 17ης Ιουλίου 2019 και από την BIEK με επιστολή της 31ης Μαΐου 2019. Στις επιστολές τους, οι UPS και BIEK τόνισαν ότι διατηρούσαν τις αμφιβολίες τους για την επιδότηση των συντάξεων και κάλεσαν την Επιτροπή να συνεχίσει και να ολοκληρώσει την έρευνά της. Στις 28 Νοεμβρίου 2019, η UPS υπέβαλε περαιτέρω παρατηρήσεις.

2. **ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΜΕΤΡΟΥ ΠΟΥ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΡΕΥΝΑΣ**

2.1. **Πεδίο εφαρμογής της παρούσας απόφασης**

(49) Κατ' αρχάς, λαμβάνοντας υπόψη τον μεγάλο αριθμό αποφάσεων που έχει εκδώσει η Επιτροπή και την ακύρωση ορισμένων αποφάσεων, η Επιτροπή κρίνει αναγκαία την αποσαφήνιση του πεδίου εφαρμογής της παρούσας απόφασης.

(50) Η Επιτροπή υπενθυμίζει το συμπέρασμα στο οποίο κατέληξε στην απόφαση του 2012:

α) όσον αφορά τις κρατικές χρηματοοικονομικές ενισχύσεις, ότι χορηγήθηκαν παρανόμως από τη Γερμανία κατά παράβαση του άρθρου 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, αλλά είναι συμβατές με την εσωτερική αγορά· και

β) όσον αφορά την κρατική εγγύηση, ότι αποτελεί υφιστάμενη ενίσχυση υπέρ της Deutsche Post κατά την έννοια των άρθρων 107 παράγραφος 1 και 108 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ.

(51) Αναφορικά με τα εν λόγω συμπεράσματα, δεν έχει ασκηθεί έφεση κατά της απόφασης του 2012 και ως εκ τούτου η απόφαση αυτή παραμένει σε ισχύ.

([13]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 8ης Δεκεμβρίου 2011, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-421/07, ECLI:EU:T:2011:720.
([14]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Οκτωβρίου 2013, Deutsche Post κατά Επιτροπής, C-77/12 P, ECLI:EU:C:2013:695.
([15]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 18ης Σεπτεμβρίου 2015, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-421/07 RENV, ECLI:EU:T:2015:654.
([16]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2016, Γερμανίακατά Επιτροπής, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.
([17]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

(52) Επιπλέον, η Επιτροπή επισημαίνει ότι οι αποφάσεις του 2007 και του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας ακυρώθηκαν από τα δικαστήρια.

(53) Στο πλαίσιο αυτό, η έρευνα αφορά μόνο τις πληρωμές που περιγράφονται στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας.

(54) Ειδικότερα, η απόφαση κίνησης της διαδικασίας αφορά τα εξής:

α) τις πληρωμές που κατέβαλε η Deutsche Post προς το ταμείο συντάξεων (που ιδρύθηκε στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης της Deutsche Post) ανερχόμενες στο ποσό των 4 δις γερμανικών μάρκων (περίπου 2,05 δισεκατ. EUR) ετησίως μεταξύ των ετών 1995 και 1999·

β) το έλλειμμα ύψους 8,2 δις γερμανικών μάρκων (περίπου 4,19 δισεκατ. EUR) που συσσώρευσε το ταμείο συντάξεων εξαιτίας της πρόωρης συνταξιοδότησης σημαντικού αριθμού υπαλλήλων της Deutsche Post έως το 1999· και

γ) το γεγονός ότι η Γερμανία κάλυψε το εν λόγω έλλειμα, σύμφωνα με ανακοίνωση του υπουργού Οικονομικών της Γερμανίας, της 18ης Ιανουαρίου 1999.

(55) Στο πλαίσιο αυτό, η προαναφερθείσα επιδότηση των συντάξεων αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας απόφασης.

2.2. **Η επιδότηση των συντάξεων για την περίοδο 1995-1999**

(56) Στο πλαίσιο της επιδότησης των συντάξεων, βάσει του νόμου για τους κανονισμούς που διέπουν το προσωπικό της πρώην γερμανικής ομοσπονδιακής ταχυδρομικής υπηρεσίας (*Gesetz zum Personalrecht der Beschäftigten der früheren Deutschen Bundespost (Postpersonalrechtsgesetz)*) ([18]) («PostPersRG»), από το 1995 χρηματοδοτήθηκε μεγάλο μέρος των συντάξεων των συνταξιούχων δημοσίων υπαλλήλων της Deutsche Post. Προκειμένου να συνεκτιμηθούν πλήρως όλες οι επιπτώσεις της επιδότησης συντάξεων στο πλαίσιο του κεφαλαίου 5, στα επόμενα κεφάλαια θα ακολουθήσει αναλυτική περιγραφή των κοινωνικών παροχών και των κοινωνικών εισφορών που ισχύουν για τους δημόσιους υπαλλήλους και θα γίνει σύγκριση με τα ισχύοντα για την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση των απασχολούμενων στον ιδιωτικό τομέα («ιδιωτικοί υπάλληλοι»).

2.2.1. *Κοινωνικές παροχές προς δημόσιους υπαλλήλους*

(57) Οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται συντάξεως γήρατος και παροχών σε περίπτωση ασθένειας ή αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης. Οι παροχές προς τους δημοσίους υπαλλήλους της Deutsche Post είναι ίδιες με εκείνες που χορηγούνται σε όλους τους υπόλοιπους δημόσιους υπαλλήλους:

α) Το ύψος της συντάξεως καθορίζεται κατά το άρθρο 14 του νόμου για τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων (*Gesetz über die Versorgung der Beamten und Richter in Bund und Ländern* (*Beamtenversorgungsgesetz — BeamtVG*) της 24ης Αυγούστου του 1976 ([19]), εκ των προτέρων ως εκατοστιαίο ποσοστό επί των τελευταίων αποδοχών του υπαλλήλου.

β) Οι δημόσιοι υπάλληλοι δικαιούνται να λαμβάνουν το 50 % έως 70 % των δαπανών υγείας και των δαπανών περιθάλψεως σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, ενώ το υπόλοιπο μέρος των δαπανών αυτών βαρύνει τους ίδιους. Η ακριβής κατανομή των δαπανών υγείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης εξαρτάται από διάφορους παράγοντες, όπως για παράδειγμα από τον αριθμό των τέκνων. Οι δημόσιοι υπάλληλοι δύνανται είτε να συνάψουν προαιρετική πρόσθετη ασφάλιση είτε να καταβάλουν εξ ιδίων πόρων το τμήμα των δαπανών υγείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης που τους αναλογεί.

2.2.2. *Χρηματοδότηση των κοινωνικών παροχών για δημόσιους υπαλλήλους της POSTDIENST κατά την περίοδο 1989-1994.*

(58) Μετά την πρώτη μεταρρύθμιση του καθεστώτος των ταχυδρομείων, η οποία έλαβε χώρα το έτος 1989, η POSTDIENST, η TELEKOM και η POSTBANK υποχρεώθηκαν κατά το άρθρο 54 παράγραφος 2 του νόμου για την εταιρική νομική δομή της γερμανικής ομοσπονδιακής ταχυδρομικής υπηρεσίας (*Gesetz über die Unternehmensverfassung der Deutschen Bundespost* (*Postverfassungsgesetz — PostVerfG*) ([20]) να χρηματοδοτήσουν οι ίδιες το κόστος των συντάξεων και παροχών υγείας για τους συνταξιούχους υπαλλήλους οι οποίοι κατανεμήθηκαν σε κάθε μία από αυτές ανάλογα με την προηγούμενη δραστηριότητά τους.

(59) Κατά τη διάταξη αυτή, οι δημόσιοι υπάλληλοι διατηρούν την αξίωσή τους έναντι του κράτους, το οποίο όμως δύναται να απαιτήσει το σύνολο του ποσού από τις POSTDIENST, TELEKOM ή POSTBANK κατά περίπτωση.

([18]) Άρθρο 4 του νόμου για τη μεταρρύθμιση των ταχυδρομικών υπηρεσιών και των τηλεπικοινωνιών (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation* (*Postneuordnungsgesetz — PTNeuOG*), 14 Σεπτεμβρίου 1994, Ομοσπονδιακή Εφημερίδα της κυβερνήσεως (*Bundesgesetzblatt*) («BGBl») 1994, μέρος I, αριθ. 61, σ. 2325.

([19]) BGBl. 1976, μέρος I, αριθ. 111, σ. 2485.

([20]) Άρθρο 1 του νόμου για την αναδιάρθρωση των ταχυδρομικών και τηλεπικοινωνιακών υπηρεσιών και της γερμανικής ομοσπονδιακής ταχυδρομικής υπηρεσίας (*Gesetz zur Neustrukturierung des Post- und Fernmeldewesens und der Deutschen Bundespost (Poststrukturgesetz — PostStruktG)*, 8 Ιουνίου 1989, BGBl. 1989, μέρος I, αριθ. 25, σ. 1026.

2.2.3. *Χρηματοδότηση των κοινωνικών παροχών προς δημόσιους υπαλλήλους της DPAG από το 1995 και εφεξής*

(60) Στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης των ταχυδρομικών υπηρεσιών και των τηλεπικοινωνιών (*Gesetz zur Neuordnung des Postwesens und der Telekommunikation*), οποία έλαβε χώρα το 1994, οι δημόσιοι υπάλληλοι που είχαν εργαστεί στην POSTDIENST μεταφέρθηκαν με βάση το άρθρο 2 παράγραφος 1 του νόμου PostPersRG στην DPAG. Με αυτόν τον τρόπο, οι δημόσιοι υπάλληλοι διατήρησαν το υφιστάμενο νομικό καθεστώς τους κατά το άρθρο 2 παράγραφος 3 του νόμου PostPersRG. Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1 του νόμου PostPersRG, η DPAG ανέλαβε από το ομοσπονδιακό κράτος όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις που ανήκουν στον εργοδότη. Επίσης αναδέχθηκε κατά το άρθρο 2 παράγραφος 3 του νόμου PostPersRG, όλες τις ιδιοκτησιακής φύσης αξιώσεις των υπαλλήλων.

(61) Την καταβολή των συντάξεων και των παροχών υγείας προς τους συνταξιούχους δημόσιους υπαλλήλους ανέλαβε κατά το άρθρο 15 του νόμου PostPersRG ένα νεοσυσταθέν ταμείο συντάξεων των υπαλλήλων της Deutsche Post. Από τη συγχώνευση των ταμείων συντάξεων της Deutsche Post, της Deutsche Telekom AG και της Postbank AG την 1η Ιουλίου 2001 προέκυψε το ταμείο συντάξεων για τους δημόσιους υπαλλήλους της ταχυδρομικής υπηρεσίας (*Postbeamtenversorgungskasse*) («το ταμείο συντάξεων»).

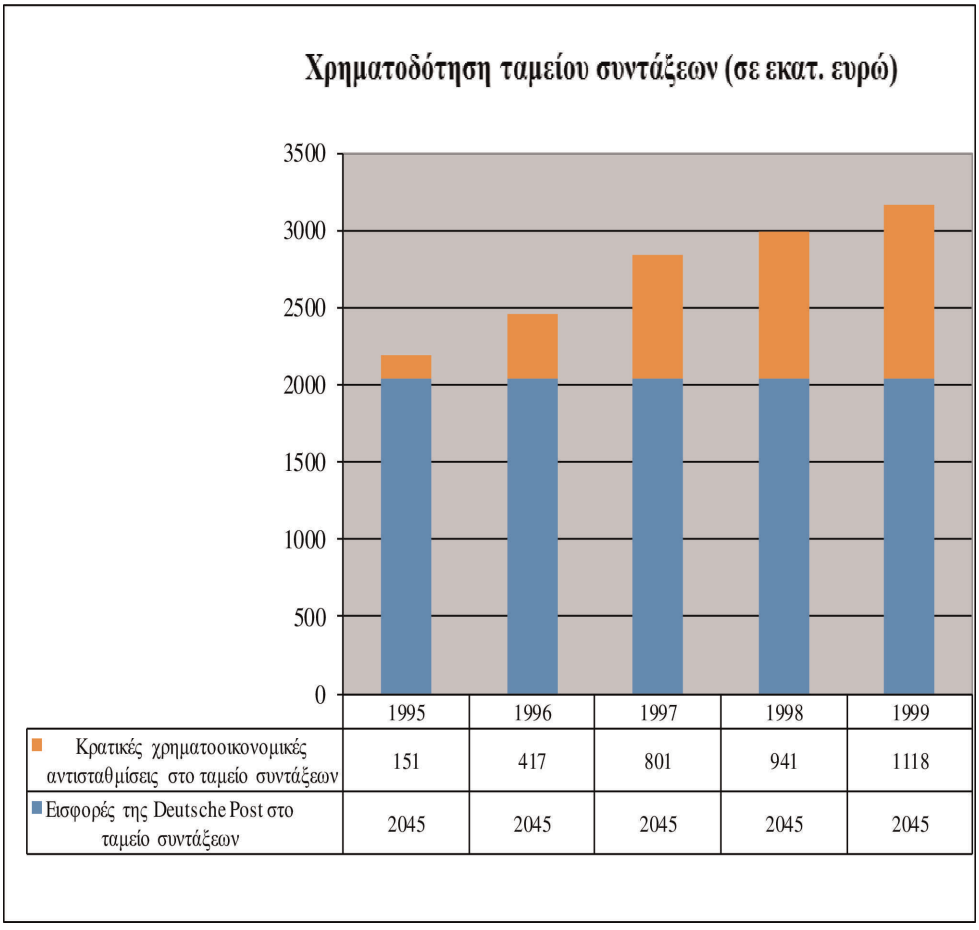
(62) Κατά το άρθρο 16 παράγραφος 1 του νόμου PostPersRG, η Deutsche Post όφειλε να καταβάλει στο ταμείο συντάξεων για την περίοδο 1995-1999 ποσό 2,045 δισεκατ. EUR ετησίως είτε, συνολικά, 10,225 δισεκατ. EUR.

(63) Η υπολειπόμενη διαφορά (ήτοι η διαφορά μεταξύ του ύψους των συντάξεων που καταβάλλονται προς τους συνταξιούχους υπαλλήλους και του ύψους της συνεισφοράς της Deutsche Post προς το ταμείο συντάξεων) καλύφθηκε με την επιδότηση συντάξεων κατά το άρθρο 16 παράγραφος 2 του νόμου PostPersRG. Η επιδότηση συντάξεων αυξήθηκε από 151 εκατ. EUR το 1995 σε 1,118 δισεκατ. EUR το 1999.

(64) Τα γραφήματα στα σχήματα 1 και 2 παρακάτω παρουσιάζουν τις αντίστοιχες εισφορές της Deutsche Post και της Γερμανίας (σε ποσό και ποσοστό) προς το ταμείο συντάξεων.

Σχήμα 1

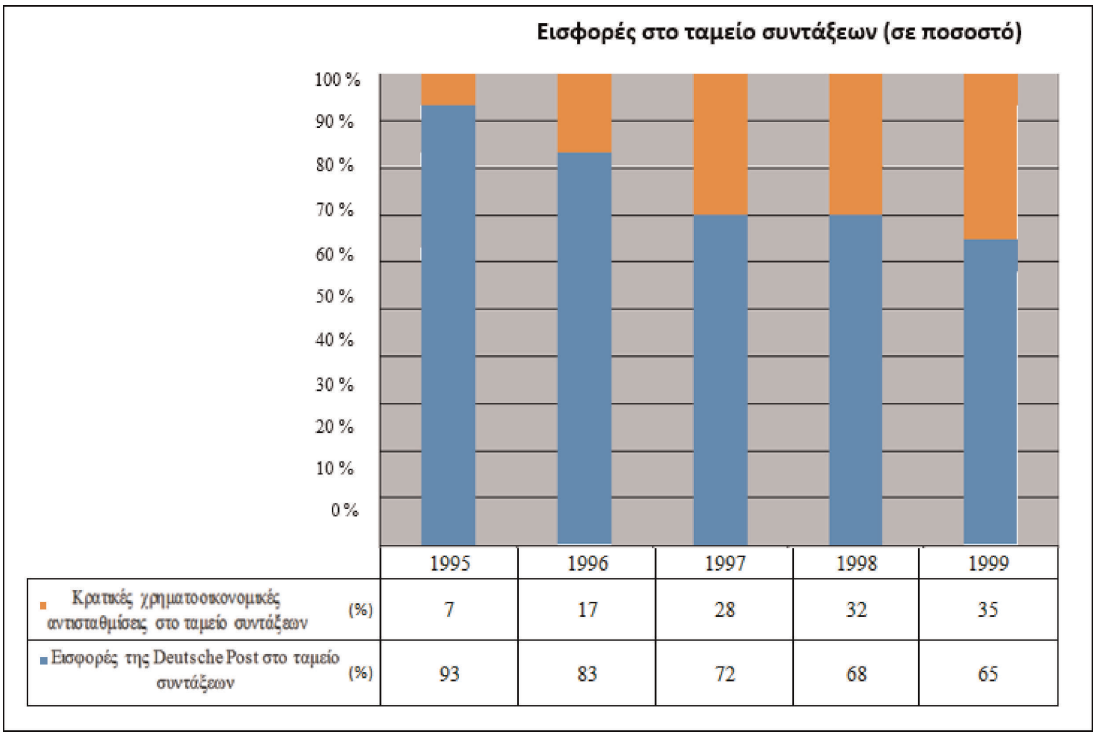
Χρηματοδότηση ταμείου συντάξεων (σε εκατ. EUR)

	1995	1996	1997	1998	1999
Κρατικές χρηματοοικονομικές αντισταθμίσεις στο ταμείο συντάξεων	151	417	801	941	1118
Εισφορές της Deutsche Post στο ταμείο συντάξεων	2045	2045	2045	2045	2045

Σχήμα 2

Εισφορές στο ταμείο συντάξεων (σε ποσοστό)

		1995	1996	1997	1998	1999
Κρατικές χρηματοοικονομικές αντισταθμίσεις στο ταμείο συντάξεων	(%)	7	17	28	32	35
Εισφορές της Deutsche Post στο ταμείο συντάξεων	(%)	93	83	72	68	65

2.2.4. *Υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση και πρόσθετη συνταξιοδοτική ασφάλιση των ιδιωτικών υπαλλήλων της Deutsche Post*

(65) Οι ιδιωτικοί υπάλληλοι υπόκεινται σε υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση έχοντας υποχρέωση να συνάψουν συνταξιοδοτική ασφάλιση, ασφάλιση ανεργίας, ασφάλιση ασθενείας και ασφάλιση για την περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης ([21]). Τα συστήματα υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης των ιδιωτικών υπαλλήλων προβλέπουν στους τομείς της συνταξιοδοτικής ασφάλισης και της ασφάλισης ασθενείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης διαφορετική προστασία σε σχέση με αυτή που προβλέπει το αντίστοιχο σύστημα που ισχύει για τους δημόσιους υπαλλήλους:

α) το ύψος της σύνταξης δεν υπολογίζεται ως ποσοστό επί των τελευταίων μηνιαίων αποδοχών, αλλά ως ποσοστό επί του μέσου όρου των αποδοχών που έχει λάβει ο εκάστοτε υπάλληλος καθ' όλη τη διάρκεια της ζωής του·

β) οι δαπάνες ασφάλισης ασθενείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης καλύπτονται πλήρως.

(66) Σημαντικές διαφορές σε σχέση με το σύστημα που ισχύει για τους δημόσιους υπαλλήλους υφίστανται και όσον αφορά τη χρηματοδότηση των κοινωνικών παροχών:

α) η υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση των ιδιωτικών υπαλλήλων χρηματοδοτείται από εισφορές που καταβάλλονται κατά τη διάρκεια του επαγγελματικού βίου των υπαλλήλων τόσο από τον ίδιο τον μισθωτό όσο και από τον εργοδότη («υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης»)·

β) Το συνολικό ποσοστό υποχρεωτικών εισφορών κοινωνικής ασφάλισης επιμερίζεται τύποις κατά ίσα περίπου μέρη μεταξύ του μισθωτού και του εργοδότη·

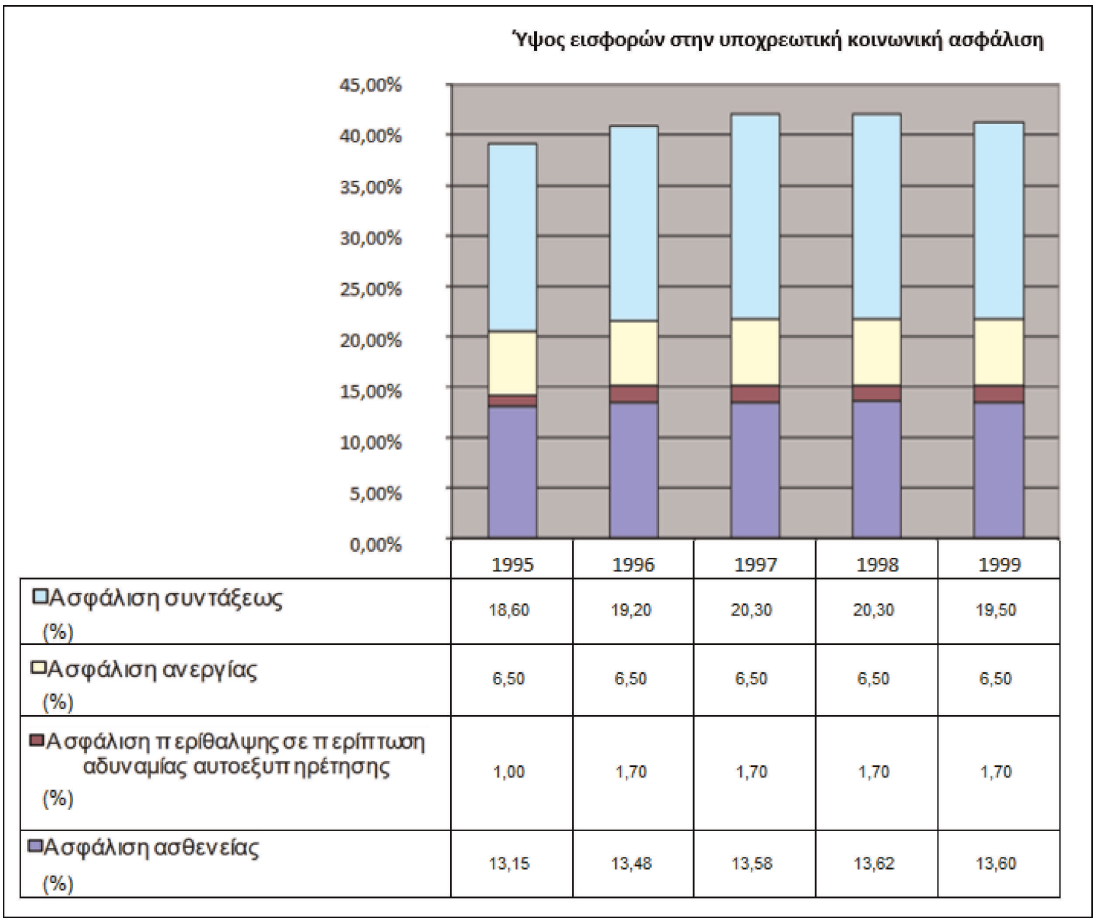
γ) τυπικά υπόχρεος για την απόδοση στα ταμεία κοινωνικής ασφάλισης ολόκληρου του ποσοστού που αντιστοιχεί στις υποχρεωτικές εισφορές κοινωνικής ασφάλισης είναι ο εργοδότης.

(67) Το σχήμα 3 που ακολουθεί παρουσιάζει το ύψος εισφορών στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση των ιδιωτικών υπαλλήλων για την περίοδο 1995-1999.

([21]) Το έκτο μέρος του Κώδικα Κοινωνικής Ασφάλισης (*Sozialgesetzbuch, Sechstes Buch* (*SGB VI*)) ρυθμίζει τη συνταξιοδοτική ασφάλιση· το τρίτο μέρος του *Sozialgesetzbuch* (*SGB III*) ρυθμίζει την ασφάλιση ανεργίας· το πέμπτο μέρος του *Sozialgesetzbuch* (*SGB V*)ρυθμίζει την ασφάλιση ασθενείας· ο νόμος για την περίθαλψη σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης (*Gesetz zur sozialen Absicherung des Risikos der Pflegebedürftigkeit* (*Pflege-Versicherungsgesetz — PflegeVG*)) της 26ης Μαΐου 1994 (BGBl. 1994,μέρος I, αριθ. 30, σ. 1014) και το ενδέκατο μέρος του *Sozialgesetzbuch* (*SGB XI*) ρυθμίζουν την ασφάλιση περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης.

Σχήμα 3

Ύψος εισφορών στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση (ως ποσοστό επί των μεικτών αποδοχών των ιδιωτικών υπαλλήλων)

	1995	1996	1997	1998	1999
Ασφάλιση συντάξεως (%)	18,60	19,20	20,30	20,30	19,50
Ασφάλιση ανεργίας (%)	6,50	6,50	6,50	6,50	6,50
Ασφάλιση περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης (%)	1,00	1,70	1,70	1,70	1,70
Ασφάλιση ασθενείας (%)	13,15	13,48	13,58	13,62	13,60

(68) Όπως εμφαίνεται στο σχήμα 3, τα ποσοστά εισφορών στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση ανήλθαν από περίπου 39 % σε 42 % επί των μεικτών αποδοχών (μεικτές αποδοχές = καθαρές αποδοχές + εργοδοτική εισφορά). Δεδομένου ότι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που αναλογούν στον εργοδότη και τον εργαζόμενο καλύπτουν περίπου το ήμισυ του συνολικού ύψους των εισφορών στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, οι εισφορές αυτές ανήλθαν σε ποσοστό περίπου 19 % έως 21 % επί των μεικτών αποδοχών.

(69) Οι ιδιωτικοί υπάλληλοι της Deutsche Post δεν είχαν μόνο υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, αλλά τους παρεχόταν και πρόσθετη ασφάλιση σύνταξης. Ειδικότερα, σε όσους ιδιωτικούς υπαλλήλους είχαν προσληφθεί πριν από το 1997 παρεχόταν πρόσθετη ασφάλιση σύνταξης, η οποία τους εξασφάλιζε σύνταξη ανάλογη με εκείνη των δημοσίων υπαλλήλων. Η πρόσθετη ασφάλιση σύνταξης κάλυπτε συνεπώς τη διαφορά μεταξύ της σύνταξης των ιδιωτικών υπαλλήλων από την υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση, η οποία αντιστοιχεί σε ορισμένο ποσοστό επί των αποδοχών που είχε λάβει ο μισθωτός καθ' όλη τη διάρκεια του εργασιακού βίου του, και της σύνταξης των δημοσίων υπαλλήλων, η οποία αντιστοιχεί σε ορισμένο ποσοστό επί των τελευταίων αποδοχών. Οι λεπτομερείς κανόνες καθορίζονται στον Χάρτη του ταμείου πρόσθετης σύνταξης της γερμανικής ομοσπονδιακής ταχυδρομικής υπηρεσίας (*Satzung der Versorgungsanstalt der Deutschen Bundespost*).

3. **ΛΟΓΟΙ ΠΟΥ ΟΔΗΓΗΣΑΝ ΣΤΗΝ ΚΙΝΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ**

(70) Στην απόφαση κίνησης της διαδικασίας, η Επιτροπή έκρινε ότι η κάλυψη από μέρους του κράτους του ελλείμματος που συσσωρεύτηκε έως το 1999 —σε σχέση με την πρόωρη συνταξιοδότηση σημαντικού αριθμού δημοσίων υπαλλήλων της Deutsche Post μεταξύ των ετών 1995 και 1999— θα μπορούσε να έχει παράσχει πλεονέκτημα στην Deutsche Post.

(71) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή έκρινε ότι η προκαταρκτική εξέταση του εν λόγω μέτρου δεν μπορούσε να επιβεβαιώσει το συμπέρασμα ότι το μέτρο δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση.

(72) Επιπλέον, με την απόφαση κίνησης της διαδικασίας η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, βάσει της προκαταρκτικής εξέτασης, διατυπώθηκαν αμφιβολίες ως προς τη συμβατότητα του μέτρου αυτού με την εσωτερική αγορά.

4. **ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΜΕΤΕΧΟΝΤΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

(73) Οι μετέχοντες στη διαδικασία διαβίβασαν τις παρατηρήσεις τους επί της απόφασης κίνησης της διαδικασίας και επί των (ήδη ακυρωθεισών) αποφάσεων του 2007 και του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας.

(74) Το παρόν κεφάλαιο συνοψίζει τις παρατηρήσεις που θεωρούνται σημαντικές για την αξιολόγηση του υπό εξέταση μέτρου (δηλαδή της επιδότησης συντάξεων για την περίοδο 1995-1999) και δεν καλύπτει όλες τις παρατηρήσεις που διαβιβάστηκαν κατά τη διάρκεια των τελευταίων ερευνών σχετικά με άλλα μέτρα ή/και την επιδότηση συντάξεων για την περίοδο μετά το 1999.

4.1. **Παρατηρήσεις τρίτων**

(75) Κατά την άποψη του UK Post Office («Post Office»), η ανάληψη του πρόσθετου κόστους για την πρόωρη συνταξιοδότηση του 25 % των υπαλλήλων της DPAG συνιστά ενίσχυση. Κατά την άποψη του Post Office, η μείωση αυτή του προσωπικού θα έπρεπε να χρηματοδοτηθεί από τα έσοδα πώλησης στοιχείων της επιχείρησης.

(76) Κατά την άποψη της UPS, η Deutsche Post επωφελήθηκε από το γεγονός ότι απαλλάχθηκε εν μέρει από τις υποχρεώσεις πληρωμής που υφίσταντο προ του 1995. Καθόσον μια κανονική επιχείρηση βαρύνεται η ίδια με τις δαπάνες που αφορούν τις συντάξεις, η Deutsche Post περιήλθε σε ευνοϊκότερη θέση σε σχέση με τους ανταγωνιστές της.

(77) Στις παρατηρήσεις της, της 28ης Νοεμβρίου 2019 (μετά την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου του 2019 με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας), η UPS υποστηρίζει ότι η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει την έρευνα για τις επιδοτήσεις των συντάξεων και, ειδικότερα, θα πρέπει να αξιολογήσει το εν λόγω μέτρο εφαρμόζοντας τη νομολογία από την υπόθεση Orange ([22]) (αντί της νομολογίας από την υπόθεση Combus ([23])). Επιπλέον, η UPS θεωρεί ότι ακόμη και με βάση τη νομολογία από την υπόθεση Combus, η Επιτροπή θα πρέπει να συμπεράνει ότι οι επιδοτήσεις των συντάξεων συνιστούν ασυμβίβαστη ενίσχυση.

4.2. **Παρατηρήσεις της Γερμανίας**

(78) Σύμφωνα με τα λεγόμενα της Γερμανίας, το κράτος συνεισέφερε στο ταμείο συντάξεων μόνον όσα ήταν αναγκαία για να καλύψει μια αντικειμενική ζημιά της DPAG που ήταν ευθύνη του κράτους.

([22]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2016, Orange κατά Επιτροπής, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([23]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2004, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76

(79) Στις ιδιότυπες υποχρεώσεις του κράτους έναντι των υπαλλήλων του περιλαμβάνεται και η χρηματοδότηση της πρόωρης συνταξιοδότησης των υπαλλήλων που είχαν προσληφθεί πριν από τη μετατροπή της DPAG σε ανώνυμη εταιρεία. Η DPAG κλήθηκε να συγχρηματοδοτήσει ένα ταμείο συντάξεων για τους εν λόγω κρατικούς υπαλλήλους και από το γεγονός αυτό προέκυψε γι' αυτήν άτυπο έκτακτο κόστος. Με την ανάληψη των συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων από το κράτος αποκαταστάθηκε μόνον εν μέρει η αντικειμενική ζημιά της DPAG που ήταν ευθύνη του κράτους. Γι' αυτό και κατά την άποψη της Γερμανίας δεν υπήρξε ούτε πλεονέκτημα για την DPAG ούτε νόθευση του ανταγωνισμού ή του εμπορίου με την εισφορά του κράτους στο ταμείο συντάξεων.

(80) Επικαλούμενη την απόφαση Combus ([24]), η Γερμανία υποστηρίζει ότι τα ποσά που καταβάλλονται από το κράτος στο πλαίσιο της ιδιωτικοποίησης ενός πρώην κρατικού φορέα παροχής καθολικής υπηρεσίας για συνταξιοδοτικές δαπάνες υπερβαίνουσες εκείνες που συνήθως βαρύνουν τους ιδιώτες ανταγωνιστές δεν αποτελούν κρατική ενίσχυση. Η Γερμανία θεωρεί ότι οι κοινωνικές παροχές προς τους δημόσιους υπαλλήλους της Deutsche Post θα πρέπει να συγκρίνονται με εκείνες των ανταγωνιστών προκειμένου να αξιολογηθεί η ύπαρξη ενίσχυσης.

5. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΔΟΤΗΣΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΝ**

(81) Το άρθρο 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ ορίζει ότι οι ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχειρίσεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, στο μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές.

(82) Ένα μέτρο μπορεί να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) το μέτρο χορηγείται από τα κράτη μέλη με κρατικούς πόρους, β) παρέχει επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα σε ορισμένες επιχειρήσεις ή στην παραγωγή ορισμένων αγαθών, γ) το πλεονέκτημα νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό, και δ) επηρεάζει το εμπόριο εντός της ΕΕ.

(83) Η επιδότηση συντάξεων ερείδεται στο άρθρο 16 του νόμου PostPersG και χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό, συνεπώς χορηγείται από το κράτος και με κρατικούς πόρους κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Καθόσον η επιδότηση συντάξεων χορηγήθηκε μόνο στο ταμείο συντάξεων προκειμένου να απαλλαγεί η Deutsche Post από δαπάνες για τις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων, και ως εκ τούτου τελικά αποβαίνει προς όφελος της Deutsche Post, είναι επιλεκτική.

5.1. **Ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος**

5.1.1. *Εφαρμοστέα μεθοδολογία για την αξιολόγηση της ύπαρξης πλεονεκτήματος*

(84) Επικαλούμενη την απόφαση Combus η Γερμανία ισχυρίζεται ότι η επιδότηση συντάξεων δεν συνεπάγεται ορισμένο οικονομικό πλεονέκτημα, καθόσον η επιδότηση αυτή απάλλαξε την Deutsche Post από το βάρος της καταβολής μη ανταγωνιστικών εισφορών συνταξιοδοτικής ασφάλισης.

(85) Στην απόφαση του 2012, η Επιτροπή απέρριψε τους ισχυρισμούς της Γερμανίας ότι η ύπαρξη πλεονεκτήματος έπρεπε να καθοριστεί με βάση τη νομολογία από την υπόθεση Combus.

(86) Ωστόσο, μετά την ακύρωση της απόφασης του 2012 και της απόφασης του 2011 για την επέκταση του πεδίου της διαδικασίας, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου στις υποθέσεις T-143/12 ([25]) και T-388/11 ([26]) υποχρεώνουν την Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 266 της ΣΛΕΕ, να εφαρμόσει τη νομολογία από την υπόθεση Combus αναφορικά με την επιδότηση συντάξεων. Πράγματι, σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 266 της ΣΛΕΕ, «[τ]ο θεσμικό ή λοιπό όργανο ή οργανισμός […] των οποίων η πράξη εκηρύχθη άκυρη ή των οποίων η παράλειψη εκηρύχθη αντίθετη προς τις Συνθήκες, οφείλουν να λαμβάνουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης».

(87) Στην απόφασή του της 14ης Ιουλίου 2016 το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι «απλός ισχυρισμός ότι οι συνταξιοδοτικές δαπάνες περιλαμβάνονται στις συνήθεις επιβαρύνσεις του προϋπολογισμού μιας επιχείρησης δεν αρκούσε για να αποδειχθεί εν προκειμένω η ύπαρξη πραγματικού οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της Deutsche Post. Η Επιτροπή, η οποία είχε το βάρος της απόδειξης του εν λόγω πλεονεκτήματος, δεν ανταποκρίθηκε στην υποχρέωση αυτή υποπίπτοντας κατά τον τρόπο αυτό σε πλάνη περί το δίκαιο» ([27]).

([24]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 16ης Μαρτίου 2004, Danske Busvognmænd κατά Επιτροπής, T-157/01, ECLI:EU:T:2004:76, σκέψη 57.

([25]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2016, Γερμανίακατά Επιτροπής, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406.

([26]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 10ης Απριλίου 2019, Deutsche Post κατά Επιτροπής, T-388/11, ECLI:EU:T:2019:237.

([27]) Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 2016, Γερμανία κατά Επιτροπής, T-143/12, ECLI:EU:T:2016:406, σκέψη 154.

(88) Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή θα αξιολογήσει την ύπαρξη πλεονεκτήματος για την Deutsche Post εφαρμόζοντας τη νομολογία από την υπόθεση Combus. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε αντίθεση με την άποψη που εξέφρασε η UPS, η Επιτροπή είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει τη νομολογία από την υπόθεση Combus για την αξιολόγηση της επιδότησης συντάξεων, και όχι την αντίστοιχη νομολογία από την υπόθεση Orange ([28]). Ειδικότερα, η Επιτροπή θεωρεί ότι, παρότι με την απόφαση αυτή το Δικαστήριο μπορεί να διέκοψε τη νομική προσέγγιση που εφαρμόστηκε στην υπόθεση Combus και ότι, κατά συνέπεια, η νομολογία από την υπόθεση Combus δεν μπορεί να εφαρμοστεί σε παρόμοια μέτρα σε άλλες περιπτώσεις, αυτό δεν θέτει υπό αμφισβήτηση την υποχρέωση της Επιτροπής να εφαρμόσει τη μεθοδολογία από την υπόθεση Combus στην επιδότηση συντάξεων στην παρούσα υπόθεση σύμφωνα με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 266 της ΣΛΕΕ (βλέπε αιτιολογική σκέψη (86).

5.1.2. *Ύπαρξη πλεονεκτήματος στην παρούσα υπόθεση*

(89) Δεδομένης της εφαρμογής της νομολογίας από την υπόθεση Combus στην παρούσα υπόθεση, η Επιτροπή θα εξακριβώσει κατά πόσον η Γερμανία, αναλαμβάνοντας την κάλυψη της διαφοράς μεταξύ του προκαθορισμένου για τα έτη 1995 έως 1999 κατ' αποκοπήν ποσού και του συνολικού κόστους των συντάξεων των πρώην δημόσιων υπαλλήλων της Deutsche Post, χορήγησε στην Deutsche Post οικονομικό πλεονέκτημα έναντι των ανταγωνιστών της.

(90) Η Επιτροπή θα διενεργήσει την ανάλυση αυτή, που συνίσταται στα κάτωθι τρία βήματα, προκειμένου να καθορίσει την ύπαρξη πλεονεκτήματος:

α) στο πλαίσιο του πρώτου βήματος, η Επιτροπή θα προσδιορίσει το ύψος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που καταβάλλουν άλλες επιχειρήσεις του κλάδου των υπηρεσιών αλληλογραφίας και αποστολής δεμάτων·

β) ακολούθως θα διαπιστώσει το ύψος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που επιβαρύνεται η Deutsche Post για τους υπαγόμενους σε αυτή δημοσίους υπαλλήλους·

γ) τέλος, η Επιτροπή θα συγκρίνει το ύψος των εισφορών μεταξύ των δύο περιπτώσεων.

5.1.2.1. Ύψος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης άλλων επιχειρήσεων του κλάδου των υπηρεσιών αλληλογραφίας και αποστολής δεμάτων

5.1.2.1.1. Προσδιορισμός του συντελεστή που αποτελεί το κριτήριο αναφοράς

(91) Οι ιδιώτες ανταγωνιστές υποχρεούνται να καταβάλλουν στο κράτος από τα έσοδά τους τόσο το ποσοστό των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που αναλογεί στον εργοδότη όσο και εκείνο που αναλογεί στον εργαζόμενο. Όπως φαίνεται στο σχήμα 3, κατά την περίοδο 1995-1999 τα συνολικά ποσοστά εισφορών στην υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση κυμαίνονταν περίπου μεταξύ 39 % και 42 % επί των μεικτών αποδοχών. Η συμμετοχή του εργοδότη και του εργαζομένου στον συντελεστή εισφοράς κοινωνικής ασφάλισης ανήλθε σε ποσοστά από 19 % έως 21 % του ακαθάριστου μισθού για τον καθένα (βλέπε αιτιολογική σκέψη 68).

(92) Σε σύγκριση με τους ιδιωτικούς υπαλλήλους, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν οφείλουν να καταβάλλουν συμμετοχή για τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης για την υγεία και την περίθαλψη σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, αλλά αντιθέτως οφείλουν να καλύπτουν το 30 % έως 50 % των δαπανών τους για την υγεία και την περίθαλψη σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης εξ ιδίων πόρων (κυρίως συνάπτοντας πρόσθετη ιδιωτική ασφάλιση). Ωστόσο, το ποσοστό συμμετοχής των δημοσίων υπαλλήλων στις δαπάνες υγείας και περίθαλψής τους σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, το οποίο ανέρχεται σε 30 % έως 50 %, μπορεί να θεωρηθεί ότι από άποψη οικονομικού αποτελέσματος αντιστοιχεί κατ' ουσία στη συμμετοχή των ιδιωτικών υπαλλήλων στις εισφορές της υποχρεωτικής τους ασφάλισης υγείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης ([29]).

(93) Επιπλέον, οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν καταβάλλουν εισφορές στην ασφάλιση συντάξεων και ανεργίας. Επομένως, η συνεισφορά της Deutsche Post θα πρέπει να υπερβαίνει το ποσοστό συμμετοχής των ιδιωτικών εργοδοτών και να περιλαμβάνει το σύνολο των δαπανών ασφάλισης συντάξεων και ανεργίας, καθώς και το υπόλοιπο των δαπανών υγείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης των δημοσίων υπαλλήλων.

(94) Κατά συνέπεια, όπως φαίνεται στον πίνακα, ο συντελεστής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης της Deutsche Post που θα αποτελεί κριτήριο αναφοράς («συντελεστής αναφοράς») θα πρέπει να περιλαμβάνει το συνολικό ποσοστό εισφοράς (συνολικό ποσοστό εισφοράς = συμμετοχή εργοδότη- + συμμετοχή εργαζομένου) στην ασφάλιση συντάξεων και ανεργίας καθώς και τη συμμετοχή του εργοδότη στην ασφάλιση ασθενείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης.

(95) Όπως προκύπτει από τον πίνακα 1, κατά την περίοδο 1995-1999 ο συντελεστής αναφοράς κυμάνθηκε σε ποσοστά μεταξύ 32 % και 34,5 % του ακαθάριστου μισθού των ιδιωτικών υπαλλήλων.

([28]) Απόφαση του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 2016, Orange κατά Επιτροπής, C-211/15 P, ECLI:EU:C:2016:798.

([29]) Δεδομένου ότι το ποσοστό συμμετοχής των υπαλλήλων στο πλαίσιο της υποχρεωτικής ασφάλισης για την υγεία και την περίθαλψη σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης αντιστοιχεί περίπου στο ήμισυ του συνολικού ποσοστού των συνεισφορών (βλέπε αιτιολογική σκέψη 68), μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι δαπάνες των δημοσίων υπαλλήλων για πρόσθετη ιδιωτική ασφάλιση με σκοπό την κάλυψη του 30 % έως 50 % αντιστοιχούν σε μεγάλο βαθμό στις εισφορές των ιδιωτικών υπαλλήλων.

Πίνακας 1

Συντελεστής αναφοράς για τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης της Deutsche Post

(%)

	1995	1996	1997	1998	1999
Συμμετοχή εργοδότη	**19,49**	**20,01**	**21,07**	**21,07**	**20,77**
Ασφάλιση ασθενείας	6,44	6,48	6,82	6,82	6,82
Ασφάλιση περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης	0,50	0,68	0,85	0,85	0,85
Ασφάλιση ανεργίας	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Ασφάλιση συντάξεως	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Συμμετοχή εργαζομένου	**12,55**	**12,85**	**13,40**	**13,40**	**13,10**
Ασφάλιση ανεργίας	3,25	3,25	3,25	3,25	3,25
Ασφάλιση συντάξεως	9,30	9,60	10,15	10,15	9,85
Συντελεστής αναφοράς της Deutsche Post	**32,04**	**32,86**	**34,47**	**34,47**	**33,87**

5.1.2.1.2. Υπολογισμός της ακαθάριστης μισθολογικής βάσης

(96) Καθόσον το ύψος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που επιβαρύνεται η Deutsche Post για τους δημοσίους υπαλλήλους της θα έπρεπε να είναι αντίστοιχο με το ύψος των εισφορών υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης, είναι σημαντικό η Deutsche Post όχι μόνο να υπόκειται σε συντελεστή εισφοράς αντίστοιχου ύψους, αλλά ο συντελεστής αυτός να εφαρμόζεται επί αντίστοιχης ακαθάριστης μισθολογικής βάσης.

(97) Κατά συνέπεια, είναι αναγκαίος ο προσδιορισμός ακαθάριστου μισθού των δημοσίων υπαλλήλων («ακαθάριστος μισθός δημοσίων υπαλλήλων») ο οποίος να παρέχει μισθολογική βάση ανάλογη με τον ακαθάριστο μισθό των ιδιωτικών υπαλλήλων.

(98) Η εισφορά των δημοσίων υπαλλήλων στις δαπάνες υγείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης θεωρείται ότι είναι ίση με την εισφορά των ιδιωτικών υπαλλήλων στην υποχρεωτική ασφάλιση υγείας και περίθαλψης σε περίπτωση αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης (βλέπε αιτιολογική σκέψη 92). Ως εκ τούτου, δεν απαιτείται προσαρμογή της μισθολογικής βάσης ως προς αυτό. Ωστόσο, δεδομένου ότι οι δημόσιοι υπάλληλοι δεν καταβάλλουν εισφορές για την ασφάλιση σύνταξης και ανεργίας (βλέπε αιτιολογική σκέψη 93), ο καταβληθείς μισθός (δηλαδή το πραγματικό μισθολογικό κόστος) θα πρέπει να αυξηθεί με την εφαρμογή συντελεστή που λαμβάνει υπόψη τη συμμετοχή των ιδιωτικών υπαλλήλων στις εισφορές για την υποχρεωτική ασφάλιση σύνταξης και ανεργίας.

(99) Με τον ακόλουθο τύπο, ο καταβληθείς μισθός μετατρέπεται σε ακαθάριστο μισθό αντίστοιχο προς τον ακαθάριστο μισθό των ιδιωτικών υπαλλήλων:

$$\textit{Ακαθάριστες αποδοχές δημοσίων υπαλλήλων} = \textit{καταβληθείσες αποδοχές} * \frac{100}{100 - (\textit{συμμετοχή ιδιωτικών υπαλλήλων στην ασφάλιση συντάξεων και ανεργίας})}$$

(100) Ο ακόλουθος τύπος που εφαρμόστηκε στο έτος 1997 θα οδηγούσε, λόγου χάρη, στο κάτωθι αποτέλεσμα:

$$\textit{Ακαθάριστες αποδοχές δημοσίων υπαλλήλων} = \textit{καταβληθείσες αποδοχές} * \frac{100}{(100-(3{,}25+10{,}15))} = \textit{καταβληθείσες αποδοχές} * 1.15$$

(101) Για παράδειγμα, εξετάζοντας τους συντελεστές εισφοράς του 1997 διαπιστώνεται ότι ο ακαθάριστος μισθός των δημοσίων υπαλλήλων είναι κατά 15 % υψηλότερος από τον καταβλητέο μισθό.

5.1.2.2. Εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που βαρύνουν την Deutsche Post για τους δημοσίους υπαλλήλους της

5.1.2.2.1. Πλεονέκτημα βάσει σύγκρισης με τον συντελεστή αναφοράς

(102) Κατά το άρθρο 16 παράγραφος 1 του νόμου PostPersRG, η Deutsche Post όφειλε να καταβάλει στο ταμείο συντάξεων για την περίοδο 1995-1999 ποσό 2,045 δισεκατ. EUR ετησίως είτε, συνολικά, 10,225 δισεκατ. EUR.

(103) Με βάση τα ανωτέρω, τα οποία και λαμβάνονται υπόψη, είναι δυνατόν να υπολογιστούν οι εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που βάρυναν την Deutsche Post για την περίοδο από 1995-1999 και συγκριθούν με το επιτόκιο αναφοράς που ορίζεται στην αιτιολογική σκέψη (97).

Πίνακας 2

Εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που βάρυναν την Deutsche Post και συντελεστής αναφοράς

	1995	1996	1997	1998	1999
Εισφορές της Deutsche Post στο ταμείο συντάξεων (δισεκατ. EUR)	2,045	2,045	2,045	2,045	2,045
Καθαρές αποδοχές δημοσίων υπαλλήλων (δισεκατ. EUR)	3,522	2,992	2,712	2,581	2,288
Ακαθάριστες αποδοχές δημοσίων υπαλλήλων (δισεκατ. EUR)	4,050	3,441	3,119	2,968	2,631
Συνεισφορά της Deutsche Post ως % επί των ακαθάριστων αποδοχών	**50**	**59**	**66**	**69**	**78**
Επιτόκιο αναφοράς (%)	**31,93**	**33,29**	**34,44**	**34,46**	**33,85**

(104) Από τον υπολογισμό αυτόν, δεν φαίνεται ότι παρασχέθηκε πλεονέκτημα στη Deutsche Post, δεδομένου ότι αυτή κατέβαλε περισσότερα από τον υπολογισθέντα συντελεστή αναφοράς.

5.1.2.2.2. Πλεονέκτημα βάσει σύγκρισης με τον συντελεστή αναφοράς λαμβάνοντας υπόψη τις δυνητικές επιπτώσεις της ρύθμισης τιμών

(105) Θα *πρέπει* να σημειωθεί ότι στις αιτιολογικές σκέψεις 332-338 της απόφασης του 2012, η Επιτροπή έκρινε ότι η ρύθμιση των τιμών της Deutsche Post αποτελούσε σημαντικό παράγοντα για τον υπολογισμό των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης που βαρύνουν ουσιαστικά την Deutsche Post και την αξιολόγηση της αναλογικότητας της επιδότησης συντάξεων.

(106) Αυτό δικαιολογήθηκε από το γεγονός ότι κατά το άρθρο 20 παράγραφοι 1 και 2 του νόμου περί ταχυδρομικών υπηρεσιών (*Postgesetz*) της 22ας Δεκεμβρίου 1997 ([30]) («PostG») η Deutsche Post δύναται να απαιτήσει από τη ρυθμιστική αρχή να λάβει υπόψη της κατά τον καθορισμό του επιτρεπόμενου ύψους των εσόδων από την αποκλειστική άδεια και τις διατιμημένες υπηρεσίες ότι στις δαπάνες που μετακυλίονται στους χρήστες περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, και οι «μη ανταγωνιστικές κοινωνικές δαπάνες» καθώς και το κόστος για την αποτελεσματική παροχή της καθολικής υπηρεσίας.

(107) Η ρυθμιστική αρχή αποδέχτηκε αυτή τη μέθοδο για πρώτη φορά στο πλαίσιο της απόφασης περί μεγεθών αναφοράς του έτους 2002 (που εφαρμόστηκε από 1ης Ιανουαρίου 2003). Η ρυθμιστική αρχή ενέκρινε επίσης τις «μη ανταγωνιστικές κοινωνικές δαπάνες» με τις αποφάσεις περί μεγεθών αναφοράς των ετών 2007 και 2011. Η Επιτροπή έκρινε ότι με τον τρόπο αυτόν, από οικονομική άποψη, η Deutsche Post βαρυνόταν ουσιαστικά με χαμηλότερες εισφορές για την κάλυψη των κοινωνικών δαπανών από ό,τι οι φαινομενικές εισφορές της στο ταμείο συντάξεων. Βάσει της εν λόγω εκτίμησης, με την απόφαση του 2012 η Επιτροπή ήταν σε θέση να προσδιορίσει και να ποσοτικοποιήσει το ύψος των ασυμβίβαστων ενισχύσεων που θα πρέπει να ανακτηθούν για την περίοδο από την 1η Ιανουαρίου 2003 έως τη χρονική στιγμή κατά την οποία τερματίστηκε το συγκριτικό πλεονέκτημα.

([30]) BGBl. 1997, μέρος I, αριθ. 88, σ. 3294.

(108) Όσον αφορά την παρούσα απόφαση και, ως εκ τούτου, την αξιολόγηση της επιδότησης συντάξεων για την περίοδο 1995-1999, θα μπορούσε να εξεταστεί το κατά πόσον με την αξιολόγηση της ύπαρξης πλεονεκτήματος με τη μεθοδολογία της υπόθεσης *Combus*, οι δυνητικές επιπτώσεις της ρύθμισης των τιμών της Deutsche Post θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τον προσδιορισμό του δυνητικού πλεονεκτήματος που χορηγήθηκε στον εν λόγω φορέα μέσω της επιδότησης συντάξεων.

(109) Ωστόσο, η Επιτροπή θεωρεί ότι, σε κάθε περίπτωση, ο πιθανός αντίκτυπος της ρύθμισης των τιμών δεν έχει σημασία όσον αφορά το χρονικό πεδίο εφαρμογής του υπό εξέταση μέτρου στην παρούσα απόφαση, δηλαδή την περίοδο 1995-1999.

(110) Πράγματι, όπως επισήμανε η Επιτροπή με την απόφαση του 2012, η πρώτη απόφαση περί μεγεθών αναφοράς της ρυθμιστικής αρχής η οποία έλαβε υπόψη τις «μη ανταγωνιστικές κοινωνικές δαπάνες», όπως ορίζεται στον νόμο PostG, ελήφθη μόλις το 2002 για την περίοδο 2003-2007 ([31]). Αντιθέτως, η Επιτροπή έκρινε για την περίοδο πριν από το 2003 ότι από τη νομική βάση για τις ρυθμιζόμενες τιμές που ίσχυε κατά την περίοδο 1995-2002 δεν προκύπτει με σαφήνεια ο τρόπος με τον οποίο οι αρμόδιες αρχές καθόρισαν *εκ των προτέρων* τη σύνθεση των ρυθμιζόμενων τιμών ([32]). Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή εξήγησε, ότι, λόγω της μη προσκόμισης ιδίων στοιχείων περί των τιμολογίων των κοινωνικών δαπανών, δεν ήταν δυνατόν να διαπιστωθεί το ύψος των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης λαμβάνοντας υπόψη τη ρύθμιση των τιμών της Deutsche Post ([33]). Με βάση αυτές τις εκτιμήσεις, με την απόφαση του 2012 η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν ήταν σε θέση να προσδιορίσει και να ποσοτικοποιήσει το ύψος των ασυμβίβαστων ενισχύσεων για την περίοδο 1995-2002 ([34]).

(111) Όσον αφορά την παρούσα απόφαση, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εν λόγω εκτιμήσεις ισχύουν εξίσου στο πλαίσιο της αξιολόγησης για την ύπαρξη πλεονεκτήματος σύμφωνα με τη μεθοδολογία της υπόθεσης *Combus*, δηλαδή της συγκριτικής αξιολόγησης που περιγράφεται στην αιτιολογική σκέψη (90). Εφόσον η Επιτροπή, παρά τις βέλτιστες προσπάθειές της, δεν μπορεί να προσδιορίσει ποσοτικά κάθε πιθανή επίπτωση της ρύθμισης τιμών στις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης που βαρύνουν την Deutsche Post για τους δημοσίους υπαλλήλους της, δεν είναι σε θέση να αποδείξει την ύπαρξη πλεονεκτήματος σε αυτή τη βάση.

5.2. **Συμπέρασμα όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος**

(112) Προκύπτει από τα ανωτέρω ότι, αν η Επιτροπή περιοριστεί στην άμεση σύγκριση μεταξύ των εισφορών της Deutsche Post προς το ταμείο συντάξεων και του σχετικού επιτοκίου αναφοράς, τότε δεν μπορεί να διαπιστωθεί πλεονέκτημα για την Deutsche Post. Επιπλέον, ακόμη και αν η Επιτροπή διεύρυνε την αξιολόγησή προκειμένου να εξετάσει τις δυνητικές επιπτώσεις της ρύθμισης των τιμών της Deutsche Post —υποθέτοντας ότι αυτό θα ήταν δικαιολογημένο— θα ήταν και πάλι αδύνατον να προσδιορίσει, να ποσοτικοποιήσει και να συνδέσει με την επιδότηση συντάξεων ένα ακριβές πλεονέκτημα για την περίοδο 1995-1999.

(113) Με βάση τα ανωτέρω, κατά την άποψη της Επιτροπής δεν μπορεί να αποδειχτεί ότι η επιδότηση συντάξεων, που εφαρμόστηκε για την Deutsche Post για την περίοδο 1995-1999, χορήγησε πλεονέκτημα στον εν λόγω φορέα κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ. Δεδομένου ότι δεν μπορεί να τεκμηριωθεί η ύπαρξη πλεονεκτήματος, που αποτελεί μία από τις σωρευτικές προϋποθέσεις για την ύπαρξη της ενίσχυσης, η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επιδότηση συντάξεων δεν συνιστούσε κρατικές ενισχύσεις.

6. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ**

(114) Η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι η επιδότηση συντάξεων που χορήγησε η Γερμανία για την περίοδο 1995-1999 δεν αποτελεί κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η επιδότηση συντάξεων που χορήγησε η Γερμανία υπέρ της Deutsche Post για την περίοδο 1995-1999 δεν συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 παράγραφος 1 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

([31]) Απόφαση 2012/636/ΕΕ, αιτιολογική σκέψη 332.
([32]) *Στο ίδιο*, αιτιολογική σκέψη 329.
([33]) *Στο ίδιο*, αιτιολογική σκέψη 329.
([34]) *Στο ίδιο*, αιτιολογική σκέψη 408.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη Γερμανία.

Βρυξέλλες, 7 Φεβρουαρίου 2020.

Για την Επιτροπή
Margrethe VESTAGER
Εκτελεστική Αντιπρόεδρος